

عنوان مقاله:

بررسی عوامل فرسودگی بافت فرسوده مطالعه موردی شهر گرگان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

الهام خانلری - هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس

لیلا میرسعیدی - هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

نحوه استقرار واحدها و عناصر معماری- شهری و شبکه ارتباطات در کنار یکدیگر موجب تکوین ترکیبی متشکل از فضاهای خالی و پیر موسوم به بافت می شود. از انواع بافت های موجود در شهرهای ایران بافت های قدیمی و فرسوده را می توان نام برد. بافت های فرسوده تظاهر نوعی بیماری در ساختار مجموعه های زیستی و عموماً مناطق شهری محسوب می گردند، بارزترین مشخصه اینگونه بافت ها عدم هماهنگی با سیستم شهری و ناکارآمدی در آن است، عوامل چندی در بروز و شکل گیری آن ها دخیل اند که از آن میان می توان به عدم پیروی از یک برنامه ریزی جامع منسجم، معضلات عملکردی، عوامل محیط طبیعی و عوامل انسانی و ... اشاره کرد. کاهش ارزش های کمی و کیفی محیط زیست در این محدوده ها و میل به عدم تغییر و تحول حالت فرسودگی و ناکارآمدی را بر بافت مستولی می کند و بدین ترتیب بافت فرسوده شهری بعنوان بازتابی از تاثیر عوامل مخرب شکل می گیرد و به صورت فضایی که به تدریج متعلق به همه کس و غیر قابل سکونت برای هر کس باشد به حیات خود ادامه می دهد. از جمله مزایای بهسازی و نوسازی بافتهای شهری، حفظ و صیانت از سرمایه و منابع انسانی و کاهش صدمات و تلفات ناشی از زلزله است که با هیچ معیاری قابل ارزش گذاری نیست در کنار آن بهینه سازی استفاده از زمین با ارتقای شاخص نفر درهکتار و کاهش اراضی بایر و رها شده در درون شهرها به استفاده از ظرفیت بالای جمعیت پذیری مناطق یادشده منجر خواهد شد. در ایران اصطلاح بافت فرسوده اصطلاحی رایج برای اشاره به بافت های درون شهری مساله دار است. در این مقاله ابتدا به تعاریف بافت فرسوده از دیدگاه شورای عالی معماری و شهرسازی خواهیم پرداخت و سپس شناسه های معرفی شده را در بافت قدیم گرگان که قسمتی از آن به عنوان بافت فرسوده معرفی شده بررسی خواهیم نمود

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، بهسازی و نوسازی، بافت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360978>

